

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: نسترن نصرتی
۱۴ اکتوبر ۲۰۲۱

برای نجات سرمایه‌داری

به مناسبت کنگره حزب کار بریتانیا

چهارشنبه هفته‌گذشته کنگره حزب کار، حزب سوسیال دمکرات بریتانیا در شهر "برایتون" پایان گرفت. این کنگره، کنگره ننگ و فضاقت و «پاکسازی‌های» بیشتر رهبری دست راستی حزب بود. ولی این اقدامات به طور کامل عملی نشد. پیشنهاد ۱۵ پوند به عنوان مرز حداقل دستمزدها که رهبر حزب "کر استارمر" کوشش کرد مانع از آن شود، به تصویب رسید. به عنوان اعتراض علیه موضع‌گیری رهبری حزب در این زمینه "اندرو مکدونالد" که در کابینه در سایه "استارمر" مسئول امور و حقوق کاری بود، استعفاء داد. قبل از آن تعداد زیادی از نمایندگان که به جناح چپ حزب تعلق دارند در آغاز کنگره در محل از اخراج خود از حزب اطلاع یافتند.

سندیکاها که در بریتانیا به طور سنتی عضو حزب کار هستند به رهبری حزب نشان دادند که نظر آنها در مورد روندی را که حزب انتخاب کرده، چیست. برای اولین بار رئیس بزرگترین سندیکای کارگری در کنگره حزب کار شرکت نکرد. "شارون گراهام" دبیرکل سندیکای "یونایت" به جای آن از پیشقراولان اعتصاب بازدید به عمل آورد. سندیکای مواد غذایی در بست از حزب لایبور خارج شد.

"کر استارمر" مجبور شد سخنرانی پایانی خود را در پناه پولیس ایراد کند.

در زیر تعبیر روزنامه انگلیسی "مورنینگ استار" از سخنرانی "استارمر" را به اطلاع خوانندگان می‌رسانیم. سخنرانی "کر استارمر" در همایش سالانه حزب کار نه تنها وقیح، بلکه بی محتوا بود و از یک سلسله تکرار مکررات مزین به بی‌ارزش شمردن اعضا و کنشگران که جنبش کارگری را شکل می‌بخشد، تشکیل می‌شد.

۶ سال پیش، که به نظر می‌رسید حزب به طور نهائی زیر پرچم نئولیبرالهای دست راستی از دست رفته، "جرمی کوربین" به همت پیوستن تعداد زیادی از سوسیالیست‌ها به حزب، رهبری حزب کار را عهده‌دار شد. او خطاب به سوسیالیست‌ها گفت: «به خانه خود خوش آمدید!»

ولی "استارمر" آنگاه که در سخنرانی افتتاحی خود به "لویز ال‌مان" هوادار "بلر" اشاره کرد همان سخنان را خطاب به ویرانگرانی که امکانات و شانس حزب را در دوران کوربین شانتاژ کرده و مورد تخطئه قرار داده بودند تکرار کرد. این جمله که تلویحاً ایراد شد از این نظر توهین‌آمیز بود که او حتی زحمت آن را به خود نداد اشاره کند، که یک سندیکای کارگران نازل مزد مواد غذایی به قدری خود را در این کنگره ناخواسته احساس می‌کرد که یک روز قبل از شروع کنگره، خروج خود از حزب را اعلام کرد.

رئیس حزب کارگر همان‌قدر که ناصداق است، بی‌وفا نیز هست و توهین‌های حساب شده‌اش علیه "کوربین" مبین این فریبکاری است.

وقتی او ادعا می‌کند که اعضای طبقه کارگر می‌گویند که اجداد آنها ترجیح می‌دادند گور به گور شوند اما در سال ۲۰۱۹ حزب کار را انتخاب نکنند، تا چه حد مربوط می‌شد به خیانت رأی به خروج از اتحادیه اروپا که او در کابینه در سایه "کوربین" مسبب آن بود و تا چه حد به ۵ سال حملات روزانه رسانه‌ای به رهبر حزب کار، که خواستار یک تحول واقعی بود؟

"استارمر" می‌داند. او هنگامی که خود را نامزد ریاست حزب و جانشین کوربین معرفی کرد و از این رو به آرای سوسیالیست‌ها نیاز داشت، از وارونه جلوه دادن‌های ننگین رسانه‌ها علیه کوربین سخن می‌گفت. همین‌طور موضع او در مورد ۱۵ پوند حداقل دستمزد برای کارگران بخش‌های فاست فود در سال ۲۰۱۹ که او با یک پلاکارد سندیکای نانویان در دست تبلیغ می‌کرد، بی‌محتوا بود. در هفته گذشته ما دریافتیم که او از ابتداء با این درخواست مبارزه کرده بود.

چپ‌ها و سندیکاها باید توجه خود را روی این گونه خواست‌های دقیق متمرکز سازند، زیرا او آن چنان رهبر حزبی است که از هر سوراخی استفاده خواهد کرد تا دم به تله ندهد و «سیاست‌های» او دارای سوراخ‌های فراوانی است. چه نتیجه‌ای دارد که او از «شرکت‌کنندگان در کنگره، هواداری از کارکنان بخش‌های بهداشتی و درمانی را طلب می‌کند» ولی در عین حال از پذیرفتن درخواست سندیکای این بخش برای افزایش دستمزدها سرباز می‌زند؟ چه فایده‌ای دارد وقتی حزب کار، مفلوکانه علیه کاهش دستمزدها توسط حزب محافظه‌کار غر می‌زند، که حق پرستاران زحمتکش بیشتر از افزایش یک درصدی است ولی حاضر نیست که بگوید سقف افزایش دستمزد چقدر باید باشد؟ البته حزب کار فقط چند هفته بعد، از طرف محافظه‌کاران غافلگیر شد که افزایش توهین‌آمیز ۳٪ را پیشنهاد کردند که با این‌حال بهتر از آن چه که حزب کار پیشنهاد کرده بود، بود.

مشکلات در سخنرانی "استارمر" روشن است. حزب کار دیگر مناسبات مالکیت و کنترل اقتصاد بریتانیا را زیر سؤال نمی‌برد. حزب سرگرم «معامله» است و یا بهتر بگوییم در جیب سرمایه‌بزرگ فرو رفته است. "استارمر" تأکید می‌کند که می‌خواهد سیاست سرمایه‌گذاری در صنایع و مبارزه با تغییرات اقلیمی را دنبال کند، ولی چه چیز این وعده‌ها نوین است؟ محافظه‌کاران اکنون مدتی است که سرمایه‌گذاری‌های دولتی در صنایع را مورد حمایت قرار می‌دهند که بعضاً نتیجه جنبش کوربین است که آلترناتیوی در مقابل سیاست صرفه‌جوئی و تعصب در «اقتصاد بازار آزاد» ارائه نموده بود.

می‌دانیم که محافظه‌کاران از مالیات‌های مردم برای ثروتمند کردن بیشتر شرکت‌های خصوصی «سرمایه‌گذاری» می‌کند. ولی حزب کارگر نیز از همین شیوه استفاده خواهد کرد.

نه بحران ملی انرژی که به افزایش قیمت‌ها و خالی بودن پمپ‌های بنزین بینجامد و نه این تصمیم که سیاست‌های دولتی سازی مورد حمایت قرار گیرد و نه نظر سنجی‌هایی که حمایت بخش عظیمی از مردم را در این زمینه در برمی‌گیرد، "استارمر" را وادار نمی‌سازد، خواستار تقویت مالکیت دولتی در این و یا آن بخش از اقتصاد گردد. خیر، حزب کار «بار دیگر رام و مطیع شده است».

این فرد، رهبری است که هیچ پاسخی برای مقابله با بحرانی که بریتانیا و جهان با آن رو به‌رو است، ندارد. سرمایه‌داری باثبات او برای حزب کار و جنبش کارگری یک کوچه بن‌بست است. ولی با این‌حال ما در این همایش سالانه شاهد بودیم که در حزب کار هنوز یک نیروی چپ بزرگ و مبارز وجود دارد که می‌تواند جناح راست را مغلوب سازد.

فاتحه‌خوانی طولانی "استارمر" می‌تواند به جو یأس و سرخوردگی دامن زند، ولی وظیفه ما ظاهراً این خواهد ماند: شکوه نکنیم! – سازماندهی کنیم!

رهبری حزب کار گوش شنوایی برای درخواست "به جای مبارزه با سوسیالیست‌ها، بهتر است با محافظه‌کاران مبارزه کرد"، نداشت.

چهارشنبه، ۲۱ مهر [میزان] ۱۴۰۰
برگرفته از: عصرما
منتشر شده در تاریخ: ۸ اکتوبر ۲۰۲۱